

Andrea Buti e Guido Zavattoni, *I pesi monetali per le monete di Genova*, Genova 2013, pagg. 230

L'Andrea Buti, nostro sòccio e colaboratô pe o boletin, e o seu amîgo milanéize Guido Zavattoni gh'ân tutti doî ‘na beliscima coleçion de “péizi monetâli”, che servîvan into pasòu pe controlâ che e monæe d'ôu e d'argénto fisan bonn-e e no fisan stæte limæ pe portâghe via do metallo preciôso.

Inte questo catâlogo àn misso insémme e dôe coleçioìn pe-a parte ch'a rigoarda e monæe zeneixi, e inta prìmma parte gh'è ben ben de spiegaçioìn e de notiçie insce questi péizi, com'ean fæti e dôv'ean fabrichæ, inti Stâti che commerciâvan con Zêna.

A l'é a coleçion ciù complêta che se conosce e, pe a quantitæ de péssi (ciù de 700) e pe a qualitæ, a staiéiva ben insémme a-a coleçion de monæe zenéizi da Câscia de Risparmio: ghe l'àn proposta, ma no l'àn vosciûa acatâ.

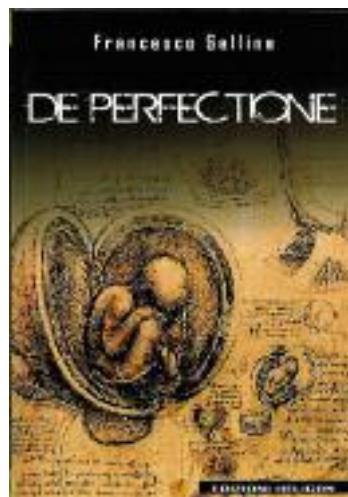

Francesco Gallina, *De perfectione*, Helicon, Arezzo 2012, pagg. 294

L'aotô o l'é in zoêno ch'o studia Létere a Parma, a sò çitæ, e o l'à vosciûo che a nostra bibliotêca a l'avésse questo libbro perché o l'é in “triller” (pe dîla in zeneize stréito) in parte ambientou a Zêna.

A l'é a stöia de ‘n profesô de schêua ch'o l'é maròtto e o vén a descrovî de cöse grâvi che rigoàrdan o pasòu da sò famiggia.

O Galinn-a o gh'â misso drénto ‘na quantitæ de conoscenze leterârie, scentifiche e filosòfiche, raxionândo de longo insce o mâ e a cativêia di òmmi, che pe coæ de savéi, anbiçion e dinæ no s'afferman davanti a ninte, manco a-e pêzo cöse che se possè inmaginâ.

Agostino Olivieri, *O recanto – Versi liguri*, 1985-2010, pagg. 118

Agostino Olivieri, *'Na stöia da ninte – Versi liguri*, 2011, pagg. 118

L'aotô de queste poexê o l'é visciûo da figeu a Rónco, o pâise da mamà, in sciâ Scrêia, e lì o gh'â lasciòu o seu cheu quandé a famiggia a s'è trasferîa inta Rivêa do Po-nénte.

O l'à visciûo a seu vitta, cómme tutti, ma quéllo dô sotî d'avéi dovûo abandonâ quelli pòsti e de no avéi saciûo, da grande, ritornâghe, quello dô lì o no gh'è mai scentou e lê o l'à fæto comme l'òstrega, o l'à réizo in pô mëno fastidiôso ingogéndolo de poexâ.

O primmo libbro, *O recanto*, o l'âa za sciortfo into 1985, e poi into 1999 e into 2010: drento gh'è un CD co-i vèrsci reçitâ da l'Olivieri, ch'o l'é ascì l'aotô de beliscime ilustraçioìn e de dôe covertinn-e, e pe-i sò libbri (o l'à scrito in prôsa *Villavecchia, Villavecchia..!*) o l'é stæto premiòu da-a a Compagna l'anno pasòu.

